

เก่งพูดจีนอย่างมั่นใจ!

เก่งพูดจีน

ใน 101 ชั่วโมง

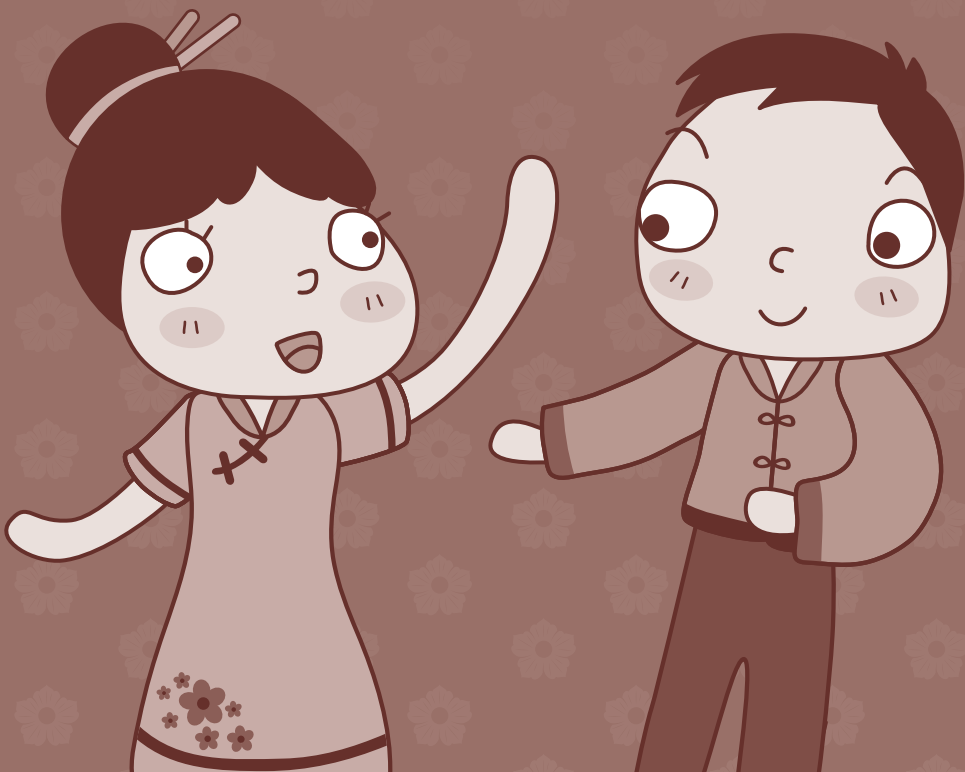
พูดเป็นเร็ว เก่งไว ใช้เวลาน้อย
ต้องเล่มนี้!!

ฝึกพูดภาษาจีน
ตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน
จนสามารถคุยกับชาวจีน
ได้อย่างเป็นธรรมชาติ

แก่งพุดจีน

ใน 101 ชั่วโมง

แก่งพุดจันใน 101 ชั่วโมง

ผู้เขียน

อรพินท์ อัจฉริยกาญจน์

บรรณาธิการ

พิมพ์ชนก อินอ่ำ, ปภาวดี ชัยวงศ์

ผู้ตรวจทานและ

ณัชชา หาญทวิวงศ์, พลอยชนก มูลสา

พิสูจน์อักษร

ออกแบบปก

กานต์ชินิต ดวงสิทธิตานนท์

ISBN

978-616-381-273-5

ราคา

219 บาท

จัดทำโดย

บริษัท อินส์ปัล จำกัด

สำนักพิมพ์ Life Balance

379/13 เอกมัยคอมเพล็กซ์ ถนนสุขุมวิท 63

แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 08-4875-5868, 08-9200-1303

E-mail : dp_publish@hotmail.com

www.inspal.co.th

@inspalstore

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท ซีอี็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

เลขที่ 1858/87-90 ถนนเทพรัตน

แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทร. 0-2826-8000 โทรสาร 0-2826-8999

www.se-ed.com

พิมพ์ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2568

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ทำซ้ำ ทำสำเนา ไม่ว่าส่วนหนึ่ง ส่วนใดหรือทั้งหมดของหนังสือนี้ หรือนำไปเผยแพร่ในช่องทางต่างๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางบริษัท เป็นลายลักษณ์อักษร

โลโก้ เครื่องหมายการค้า ชื่อของสินค้าและบริการที่อ้างถึง เป็นของบริษัทนั้นๆ

คำนำ

ปัจจุบันภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่ 3 ที่คนไทยเลือกเรียนรองจากภาษาอังกฤษ เห็นได้จากการที่ภาษาจีนกลายเป็นอีกหนึ่งวิชาเลือกของนักเรียน ม.ปลาย เพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ภาษาจีนถูกใช้ในการติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นทางธุรกิจ การติดต่อค้าขาย การท่องเที่ยว และการศึกษา ซึ่งผู้ที่ใช้ภาษาจีนได้ จะสามารถเปิดโอกาสสู่ความก้าวหน้าในหลายๆ ด้านให้กับตนเองต่อไป

หนังสือ **เก่งพูดจีนใน 101 ชั่วโมง** เล่มนี้ รวบรวมไวยากรณ์ที่จำเป็นต้องใช้และบทสนทนาครบถ้วนทุกสถานการณ์สำหรับการเรียนภาษาจีน พร้อมตัวอย่างการใช้งานง่ายๆ สอดแทรกคำศัพท์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน อธิบายด้วยตัวอักษรจีน ฟินอิน คำอ่านไทย และคำแปล ทำให้ผู้อ่านฝึกฝนภาษาจีนได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย

สำนักพิมพ์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้อ่านจะสนุกสนานไปกับการเรียนรู้บทสนทนาและคำศัพท์ภาษาจีน และสามารถนำความรู้จากหนังสือเล่มนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันทั้งการพูด อ่าน เขียนภาษาจีนเพื่อใช้ต่อยอดในการเรียน การท่องเที่ยว และการทำงานต่อไปในอนาคต

สำนักพิมพ์ Life Balance

สารบัญ

ช่วงที่ 1 รู้จักกับพื้นฐานภาษาจีน	10
อักษรจีนกับพินอิน	11
ตารางพยัญชนะ	12
ตารางสระ	14
ตารางวรรณยุกต์	16
การผสมเสียงของภาษาจีน	20
หลักการเปลี่ยนเสียง	23
วิธีการเขียนลำดับอักษรจีน	28
ช่วงที่ 2 ฝึกพูดภาษาจีนกับบทสนทนา	30
ชั่วโมง # 1 ประโยคบอกเล่า	31
ชั่วโมง # 2 ประโยคปฏิเสธ 不 และ 没	34
ชั่วโมง # 3 ประโยคคำถาม 吗	39
ชั่วโมง # 4 ประโยคคำถาม 吧 และ 呢	41
ชั่วโมง # 5 ประโยคขอเรื่อง	44
ชั่วโมง # 6 ประโยคเปรียบเทียบรูปบอกเล่า 比 และ 跟	49
ชั่วโมง # 7 ประโยคเปรียบเทียบรูปบอกเล่า 越来越	53
ชั่วโมง # 8 ประโยคเปรียบเทียบรูปปฏิเสธ 不比, 不如 และ 没有	55

ชั่วโมง # 9	ประโยคเปรียบเทียบรูปคำถาม	61
ชั่วโมง # 10	การใช้สรรพนามคำถามในประโยคบอกเล่า	69
ชั่วโมง # 11	คำสรรพนามเอกพจน์และพหูพจน์	78
ชั่วโมง # 12	คำสรรพนาม 这么 และ 那么	83
ชั่วโมง # 13	คำสรรพนามที่ใช้แสดงคำถาม 几 และ 多少	86
ชั่วโมง # 14	คำสรรพนามที่ใช้แสดงคำถาม 谁	90
ชั่วโมง # 15	คำสรรพนามที่ใช้แสดงคำถาม 什么	92
ชั่วโมง # 16	คำสรรพนามที่ใช้แสดงคำถาม 哪里 และ 哪	96
ชั่วโมง # 17	คำสรรพนามที่ใช้แสดงคำถาม 什么时候	99
ชั่วโมง # 18	คำสรรพนามที่ใช้แสดงคำถาม 为什么	102
ชั่วโมง # 19	คำสรรพนามที่ใช้แสดงคำถาม 怎么 และ 怎么样	104
ชั่วโมง # 20	การซ้ำคำของคำนาม	108
ชั่วโมง # 21	การซ้ำคำของคำกริยา	111
ชั่วโมง # 22	การซ้ำคำของคำคุณศัพท์	121
ชั่วโมง # 23	คำบอกตำแหน่งทิศทางของสถานที่ตั้ง 是, 有 และ 在	126
ชั่วโมง # 24	ประโยคย้อนถาม 不是... 吗?	131
ชั่วโมง # 25	ประโยคย้อนถาม 难道... 吗?	133
ชั่วโมง # 26	ประโยคถูกกระทำรูปบอกเล่า 被	136
ชั่วโมง # 27	ประโยคถูกกระทำรูปปฏิเสธ	138

ชั่วโมง # 28	บทเสริมกริยาบอกทิศทาง 上来, 下来 และ 上去, 下去	141
ชั่วโมง # 29	บทเสริมกริยาบอกทิศทาง 进来, 出来 และ 进去, 出去	147
ชั่วโมง # 30	บทเสริมกริยาบอกทิศทาง 回来, 过来 และ 回去, 过去	152
ชั่วโมง # 31	คำช่วยบอกสถานะกริยา 过 และ 了	158
ชั่วโมง # 32	คำช่วยบอกสถานะกริยา 着	163
ชั่วโมง # 33	คำสันธาน 和 และ 或者	166
ชั่วโมง # 34	คำสันธาน 不但..., 而且	170
ชั่วโมง # 35	คำสันธาน 可是 และ 虽然..., 但是	174
ชั่วโมง # 36	คำสันธาน 只要 และ 只有	179
ชั่วโมง # 37	คำสันธาน 如果	183
ชั่วโมง # 38	คำสันธาน 一边	189
ชั่วโมง # 39	คำสันธาน 然后	193
ชั่วโมง # 40	คำสันธาน 因为..., 所以	195
ชั่วโมง # 41	คำสันธาน 除了..., 以外	202
ชั่วโมง # 42	คำสันธาน 无论 และ 否则	209
ชั่วโมง # 43	คำบุพบท 从	214
ชั่วโมง # 44	คำบุพบท 把	219
ชั่วโมง # 45	คำบุพบท 对, 跟 และ 给	225

ชั่วโมง # 46	คำบุพบท 为 และ 为了	230
ชั่วโมง # 47	คำกริยาช่วย 会 และ 要	234
ชั่วโมง # 48	คำกริยาช่วย 能 และ 可以	239
ชั่วโมง # 49	บทขยายคำนามและคำช่วย 的	244
ชั่วโมง # 50	คำวิเศษณ์ 很	249
ชั่วโมง # 51	คำวิเศษณ์ 也	251
ชั่วโมง # 52	คำวิเศษณ์ 就	255
ชั่วโมง # 53	คำวิเศษณ์ 都	258
ชั่วโมง # 54	คำวิเศษณ์ 再	261
ชั่วโมง # 55	คำลักษณนาม	265
ชั่วโมง # 56	การนับตัวเลข	274
ชั่วโมง # 57	การกล่าวทักทายและกล่าวลา	286
ชั่วโมง # 58	การกล่าวคำขอบคุณ	294
ชั่วโมง # 59	การกล่าวคำขอโทษ	299
ชั่วโมง # 60	การแนะนำตนเอง	305
ชั่วโมง # 61	การถามเกี่ยวกับครอบครัว	314
ชั่วโมง # 62	การถามอายุ	318
ชั่วโมง # 63	การถามและบอกเวลา	322
ชั่วโมง # 64	การถามและบอกวันเดือนปี	326
ชั่วโมง # 65	การเชิญชวน	334
ชั่วโมง # 66	การขอยืม	339

ชั่วโมง # 67	การนัดหมาย	343
ชั่วโมง # 68	การขออนุญาต	350
ชั่วโมง # 69	การขอความช่วยเหลือ	353
ชั่วโมง # 70	การบอกข่าวดี	356
ชั่วโมง # 71	การบอกข่าวร้าย	360
ชั่วโมง # 72	การแสดงความยินดี	363
ชั่วโมง # 73	การแสดงความคิดเห็น	366
ชั่วโมง # 74	การแสดงความเสียใจ	370
ชั่วโมง # 75	การถามทาง	376
ชั่วโมง # 76	การพูดคุยเกี่ยวกับสภาพอากาศ	381
ชั่วโมง # 77	การพูดคุยทางโทรศัพท์	387
ชั่วโมง # 78	การพูดคุยเกี่ยวกับภาพยนตร์	392
ชั่วโมง # 79	การพูดคุยเกี่ยวกับดนตรี	397
ชั่วโมง # 80	การพูดคุยเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน	402
ชั่วโมง # 81	การพูดคุยเกี่ยวกับของกิน	406
ชั่วโมง # 82	การพูดคุยเกี่ยวกับงานอดิเรก	411
ชั่วโมง # 83	การพูดคุยเกี่ยวกับอาชีพ	415
ชั่วโมง # 84	การพูดคุยเกี่ยวกับกีฬา	420
ชั่วโมง # 85	การไปโรงพยาบาล	425
ชั่วโมง # 86	การใช้บริการที่ไปรษณีย์	431
ชั่วโมง # 87	การใช้บริการที่ร้านเสริมสวย	434

ชั่วโมง # 88	การซื้อและเปลี่ยนคืนสินค้า	438
ชั่วโมง # 89	การลองเสื้อผ้า	445
ชั่วโมง # 90	การส่งดอกไม้	454
ชั่วโมง # 91	การฝาก ถอน และโอนเงินที่ธนาคาร	457
ชั่วโมง # 92	การแลกเงินที่ธนาคาร	464
ชั่วโมง # 93	การสั่งอาหารที่ร้าน	467
ชั่วโมง # 94	การเรียกเก็บเงินในร้านอาหาร	471
ชั่วโมง # 95	การสั่งเครื่องดื่มที่ร้านกาแฟ	475
ชั่วโมง # 96	การเช็คอินและเช็คอินที่โรงแรม	478
ชั่วโมง # 97	การจองห้องพักที่โรงแรม	485
ชั่วโมง # 98	การเช็คอินที่สนามบิน	492
ชั่วโมง # 99	การจองตัวเครื่องบิน	500
ชั่วโมง # 100	การเดินทางโดยรถไฟ	503
ชั่วโมง # 101	การเดินทางโดยรถแท็กซี่	506

ช่วงที่ 1

รู้จักกับพื้นฐานภาษาจีน

อักษรจีน (汉字) กับพินอิน (拼音)

อักษรจีนเป็นอักษรที่พัฒนามาจากรูปภาพ ประกอบด้วยการนำลำดับขีดต่างๆ มาผสมรวมเข้าด้วยกัน ซึ่งหากมองแค่ตัวอักษรก็จะไม่รู้ว่าจะต้องอ่านออกเสียงอย่างไร ดังนั้นพินอินจึงถูกนำมาใช้เป็นวิธีสะกดตัวอักษรจีน เพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง

องค์ประกอบของพินอินมี 3 ส่วน ได้แก่

声母 พยัญชนะ

韵母 สระ

声调 วรรณยุกต์

ตารางพยัญชนะ (声母)

พยัญชนะ หรือ 声母 (shēngmǔ เ칭หมู่) มีทั้งหมด 21 ตัว ดังนี้

พยัญชนะ	เสียงอ่าน
b	ปอ
p	พอ
m	มอ
f	ฟอ
d	เตอ
t	เทอ
n	เนอ
l	เลอ
g	เกอ
k	เคอ
h	เฮอ
j	จี้
q	ชี

พยัญชนะ	เสียงอ่าน
x	ซี
zh	จรีอ
ch	ชรีอ
sh	ชรีอ
r	ยรีอ
z	จื่อ
c	ชื่อ
s	ชื่อ

หมายเหตุ : นอกจากพยัญชนะ 21 ตัวตามตารางข้างต้นแล้ว ยังมีพยัญชนะกึ่งสระอีก 2 ตัว คือ y (อี / ยี) และ w (อู) ซึ่งจะวางไว้หน้าสระที่ออกเสียงได้โดยไม่ต้องมีพยัญชนะ

ตารางสระ (韵母)

สระ หรือ 韵母 (yùnmǔ อวี่นหมู่) มีทั้งหมด 35 ตัว แบ่งเป็นสระเดี่ยว 6 ตัว และสระผสม 29 ตัว ดังนี้

สระเดี่ยว	สระผสม				
a อา	ao เอา	ai ไเอ / อาย	an อัน / อาน	ang อัง / อาง	
o ออ / โอ	ou โอุ	ong อง			
e เออ	ei เอย	er เออร์	en เอิน	eng เอิง	
i อี / อี๋	ia เอีย	ie เอีย	iao เอี่ยว	iu อิ้ว	ian เอียน
	in อิน	iang เอียง	ing อิง	iong อยอง	

สระเดี่ยว	สระผสม				
u อุ	ua อวา	uo อัว	ui อุย	uan อวาน / อวน	
	un อุณ	uang อวาง / อวัง			
ü อวี	üe เยว	üan เยวี่ยน	ün อวิน		

ตารางวรรณยุกต์ (声调)

วรรณยุกต์ หรือ 声调 (shēngdiào เซิงเตี้ยว) มีทั้งหมด 4 เสียงและอีก 1 เสียงเบา ซึ่งจะใช้เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์กำกับไว้บนสระเพื่อแบ่งการออกเสียง ดังนี้

การใส่วรรณยุกต์	วรรณยุกต์เสียง				
เสียงที่	1	2	3	4	เสียงเบา
เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์	-	'	˘	˙	ไม่มีเครื่องหมาย
เทียบเสียงวรรณยุกต์ไทย	สามัญ	จัตวา	เอก	โท	ออกเสียงสั้น เบา ครึ่งเสียง
วิธีเขียน	mā	má	mǎ	mà	ma
คำอ่านไทย	มา	หมา	หม่า	ม่า	มะ

ข้อควรรู้ : การใส่เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์จะวางไว้ด้านบนของสระ ได้แก่ **a o e i u ü** โดยมีหลักการ ดังนี้

1. หากพยางค์ใดมีสระมากกว่า 2 ตัวขึ้นไป ให้ใส่เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์ไว้บนสระตัวหลัก ซึ่งเป็นสระตัวที่มาก่อนและเรียงตามลำดับของสระทั้งหมด 6 ตัว คือ a o e i u ü เช่น

要 (yào เย่า) จะใส่เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 “ ” บนตัว a เพราะลำดับของสระ a อยู่ก่อนสระ o

草莓 (cǎoméi น้าวเหมย) จะใส่เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 “ ˇ ” บนตัว a เพราะลำดับของสระ a อยู่ก่อนสระ o และ ใส่เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 “ ˊ ” บนตัว e เพราะลำดับของสระ e อยู่ก่อนสระ i

2. การใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์บนสระ i ให้ตัดจุดบนสระ i ออกเสมอ และหากพยางค์ใดมีสระ ui หรือ iu ให้ใส่เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์บนตัวหลังสุด เช่น 贵 (guì กุ้ย), 就 (jiù จิ้ว) เป็นต้น

3. หากสระ ü ผสมกับพยัญชนะ n l จะต้องคงรูปจุดสองจุดบน ü ไว้ เช่น 女 (nǚ หญิง), 律 (lǜ หลวี่) แต่ถ้า ü ผสมกับพยัญชนะ j q x จะต้องลดรูปจุดสองจุดบน ü เช่น 决 (jué เจวี่), 却 (què เชวี่), 序 (xù ซวี่) เป็นต้น

4. คำศัพท์บางคำในภาษาจีนเกิดจากเสียงของสระโดยไม่จำเป็นต้องมีพยัญชนะ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ตามสระที่ขึ้นต้น ดังนี้

4.1 หากเป็นคำที่มีสระ i นำหน้า แล้วหลังสระ i มีสระอื่นๆ อยู่ ให้เปลี่ยนสระ i เป็น y เช่น

ia	→	ya	ie	→	ye
iao	→	yao	iou	→	you
ian	→	yan	iang	→	yang

4.2 หากเป็นคำที่มีสระ i นำหน้า แล้วหลังสระ i ไม่มีสระอื่นๆ อยู่ ให้เติม y หน้าสระ i เช่น

i	→	yi
ing	→	ying
in	→	yin

4.3 หากเป็นคำที่มีสระ ü นำหน้า ไม่ว่าหลังสระ ü จะมีหรือไม่มีสระอื่นๆ อยู่ก็ตาม ให้เติม y หน้าสระ ü แล้วลดรูปจุดสองจุดบน ü เช่น

ü	→	yu	üe	→	yue
üan	→	yuan	ün	→	yun

4.4 หากเป็นคำที่มีสระ u แล้วหลังสระ u มีสระอื่นๆ อยู่
ให้เปลี่ยนสระ u เป็น w เช่น

ua	→	wa	uo	→	wo
uai	→	wai	uan	→	wan
uen	→	wen	uang	→	wang
uei	→	wei	ueng	→	weng

4.5 หากเป็นคำที่มีสระ u แล้วหลังสระ u ไม่มีสระอื่นๆ อยู่
ให้เติม w หน้าสระ u เช่น

u → wu

การผสมเสียงในภาษาจีน

การผสมเสียงประกอบด้วย เสียงพยัญชนะต้น + เสียงสระ และใส่เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์ไว้ด้านบนของเสียงสระ โดยแบ่งออกเป็น

1. เสียงพยัญชนะผสมสระเดียว 1 ตัว เช่น

พยัญชนะ b ผสมสระ a และวรรณยุกต์เสียงที่ 3	→	bǎ (ป่า) 把
พยัญชนะ m ผสมสระ u และวรรณยุกต์เสียงที่ 4	→	mù (มู่) 木
พยัญชนะ d ผสมสระ i และวรรณยุกต์เสียงที่ 4	→	dì (ตี้) 地

2. เสียงพยัญชนะผสมสระผสม เช่น

พยัญชนะ b
ผสมสระ ai
และวรรณยุกต์เสียงที่ 3

bǎi
(ไป)
百

พยัญชนะ d
ผสมสระ ao
และวรรณยุกต์เสียงที่ 4

dào
(เต้า)
到

พยัญชนะ sh
ผสมสระ ui
และวรรณยุกต์เสียงที่ 3

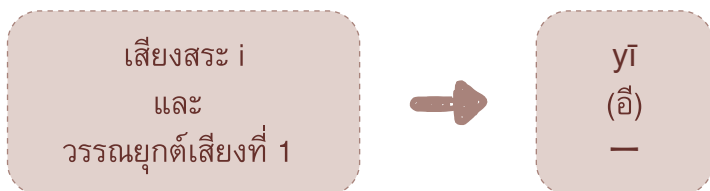
shuǐ
(สู่ย)
水

หมายเหตุ : การผสมเสียงบางพยางค์จะเกิดจากเสียงสระและเสียงวรรณยุกต์เท่านั้น ได้แก่

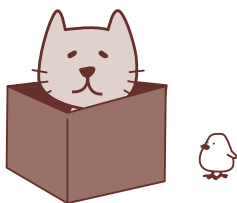
- พยางค์ที่เกิดจากเสียงสระ i จะต้องเติมตัว y ไว้ที่ด้านหน้า

สระ เช่น

- พยางค์ที่เกิดจากเสียงสระ u จะต้องเติมตัว w ไว้ที่ด้านหน้า

สระ เช่น

หลักการเปลี่ยนเสียง

ปกติคำในภาษาจีนจะอ่านออกเสียงตามรูปวรรณยุกต์ที่กำหนดไว้
อยู่ แต่มีข้อยกเว้นในกรณีดังต่อไปนี้

1. การออกเสียงคำว่า — yī (อี) ที่มีความหมายว่า “หนึ่ง”
อ่านออกเสียงได้ทั้งวรรณยุกต์เสียงที่ 1, วรรณยุกต์เสียงที่ 2,
วรรณยุกต์เสียงที่ 4 และเสียงเบา โดยมีหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1.1 ออกเสียงเป็นวรรณยุกต์เสียงที่ 1 เมื่ออยู่ใน 3 กรณี
ดังต่อไปนี้

- เมื่อคำว่า — yī (อี) อยู่เดี่ยวๆ
- เมื่อใช้แสดงลำดับที่ เช่น 第一 dì yī (ดี อี)
- เมื่อวางอยู่ท้ายคำ เช่น 初一 chū yī (ซู อี)

1.2 การออกเสียงเป็นวรรณยุกต์เสียงที่ 2 ในกรณีที่วางอยู่
หน้าพยางค์ที่มีวรรณยุกต์เสียงที่ 4 เช่น

一次 yī cì	(อี ซื่อ)	อ่านว่า yí cì	(อี ซื่อ)
一位 yī wèi	(อี เว่ย)	อ่านว่า yí wèi	(อี เว่ย)

1.3 การออกเสียงเป็นวรรณยุกต์เสียงที่ 4 ในกรณีที่ว่า
อยู่หน้าพยางค์ที่มีวรรณยุกต์เสียงที่ 1, วรรณยุกต์เสียงที่ 2 และ
วรรณยุกต์เสียงที่ 3 เช่น

一般	yī bān	(อี บั่น)	อ่านว่า	yì bān	(อี้ บั่น)
一年	yī nián	(อี เห็นียน)	อ่านว่า	yì nián	(อี้ เห็นียน)
一起	yī qǐ	(อี ฉี่)	อ่านว่า	yì qǐ	(อี้ ฉี่)

1.4 การออกเสียงเป็นเสียงเบา (yī) ในกรณีที่ว่าอยู่
ระหว่างคำกริยาซ้ำกันสองตัว เช่น

看一看	kàn yi kàn	(คั่น อี คั่น)
想一想	xiǎng yi xiǎng	(เสียง อี เสียง)

2. การออกเสียงคำว่า 不 bù (ปู้) ที่มีความหมายว่า “ไม่”
จะอ่านออกเสียงเป็นวรรณยุกต์เสียงที่ 2 เมื่อวางอยู่หน้าพยางค์ที่มี
วรรณยุกต์เสียงที่ 4 เช่น

不去	bù qù	(ปู้ ชวี่)	อ่านว่า	bú qù	(ปู้ ชวี่)
不在	bù zài	(ปู้ ไจ้)	อ่านว่า	bú zài	(ปู้ ไจ้)

3. การออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 เมื่อวางอยู่ติดกันหลายพยางค์ จะมีการเปลี่ยนเสียงต่างกันไป ดังนี้

3.1 เมื่อวรรณยุกต์เสียงที่ 3 วางอยู่ติดกันสองพยางค์ จะเปลี่ยนการออกเสียงพยางค์หน้าเป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2 เช่น

你好 nǐhǎo (หนี่ห่าว) อ่านออกเสียงเป็น nǐhǎo (หนี่ห่าว)
可以 kěyǐ (เข่ออี้) อ่านออกเสียงเป็น kéyǐ (เข่ออี้)

3.2 เมื่อวรรณยุกต์เสียงที่ 3 วางอยู่ติดกันสามพยางค์ โดยที่พยางค์ที่ 1 และ 2 เป็นกลุ่มเดียวกัน จะเปลี่ยนการออกเสียงสองพยางค์แรกเป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2 เช่น

展览馆 zhǎnlǎn guǎn (จั้นหลั่น ก่วน)
อ่านออกเสียงเป็น zhánlán guǎn (จั้นหลั่น ก่วน)

表演者 biǎoyǎn zhě (เปี้ยวเหย่น เจ่อ)
อ่านออกเสียงเป็น biáoyán zhě (เปี้ยวเหย่น เจ่อ)

3.3 เมื่อวรรณยุกต์เสียงที่ 3 วางอยู่ติดกันสามพยางค์ โดยที่พยางค์ที่ 2 และ 3 เป็นกลุ่มเดียวกัน จะเปลี่ยนการออกเสียงพยางค์กลางเป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2 เช่น

好老板

hǎo lǎobǎn

(ห่าว เหล่าบั่น)

อ่านออกเสียงเป็น

hǎo láobǎn

(ห่าว เหล่าบั่น)

跑百米

pǎo bǎimǐ

(เผ่า ป้ายหมี่)

อ่านออกเสียงเป็น

pǎo bái mǐ

(เผ่า ป้ายหมี่)

3.4 เมื่อวรรณยุกต์เสียงที่ 3 วางอยู่ติดกันสามพยางค์ แต่แยกกลุ่มคำออกไม่ได้ จะเปลี่ยนการออกเสียงพยางค์ที่ 1 และ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2 เช่น

我很好

wǒ hěn hǎo

(หว่อ เหิน ห่าว)

อ่านออกเสียงเป็น

wó hén hǎo

(หว่อ เหิน ห่าว)

我想买

wǒ xiǎng mǎi

(หว่อ เสี่ยง หม่าย)

อ่านออกเสียงเป็น

wó xiáng mǎi

(หว่อ เสี่ยง หม่าย)

หมายเหตุ : การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 ที่วางอยู่ติดกัน
จะเปลี่ยนเฉพาะการออกเสียงเท่านั้น โดยต้องเขียน
วรรณยุกต์เสียงที่ 3 กำกับไว้ตามเดิมเสมอ แต่สำหรับการ
เปลี่ยนเสียงคำว่า — yī (อี) และ 不 bù (บู)
จะสามารถเขียนวรรณยุกต์ตามการเปลี่ยนเสียงกำกับ
ไว้ได้

วิธีการเขียนลำดับขีดอักษรจีน

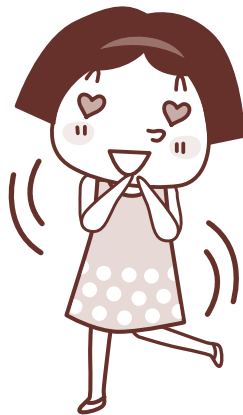

อักษรจีนประกอบขึ้นจากเส้นขีดตั้งแต่หนึ่งขีดขึ้นไปจนถึงหลายขีด โดยการนำเส้นขีดพื้นฐานที่มีอยู่ 8 ขีด มาดัดแปลงเฉียง ซ้าย เอียงขวา ยกขึ้น เอนลง และเชื่อมต่อเส้นขีดต่างๆ เข้าด้วยกัน จนกลายเป็นเส้นขีดอักษรจีนทั้งหมด 27 ขีด ที่มีวิธีลำดับขีดในการเขียนเป็นตัวอักษรจีน ตามตารางดังนี้

หลักการเขียน	ตัวอักษร	วิธีลำดับขีด การเขียน
เขียนเส้นขวาง ก่อนเส้นตั้ง	十	一 十
เขียนเส้นลากซ้าย ก่อนเขียนเส้น ลากขวา	人	丿 人
เขียนจากด้านบน ลงมาด้านล่าง	二	一 二
เขียนจากซ้าย ไปขวา	休	亻 休
เขียนจากข้างนอก เข้าข้างใน	同	冂 同

หลักการเขียน	ตัวอักษร	วิธีลำดับขีด การเขียน
เขียนจากด้านใน ออกมาด้านนอก	还	丩 还
เขียนด้านใน แล้วขีดปิด	国	冂 国
เขียนตรงกลางก่อน แล้วตามด้วย ด้านซ้ายและ ด้านขวา	水	丨 水

ช่วงที่ 2

ฝึกพูดภาษาจีน
กับบทสนทนา

โครงสร้างประโยค

ประธาน + กริยา + กรรม / เป้าหมาย

ตัวอย่างประโยค

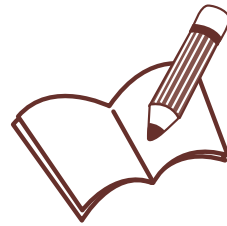
1. 我看电视。
Wǒ kàn diànshì.
(หว่อ คั่น เตี้ยนซือ)
ฉันดูโทรทัศน์
2. 他去图书馆。
Tā qù túshūguǎn.
(ทา ชวี ถูชู่ก่วน)
เขาไปห้องสมุด
3. 我买书。
Wǒ mǎi shū.
(หว่อ หม่าย ชู)
ฉันซื้อหนังสือ

ประธาน + กริยา + กรรมรอง + กรรมตรง

ตัวอย่างประโยค

1. 我给她礼物。
Wǒ gěi tā lǐwù.
(หว่อ เก๋ย ทา หลี่อู้)
ฉันให้ของขวัญแก่เธอ
2. 我教他汉语。
Wǒ jiāo tā Hànyǔ.
(หว่อ เจียว ทา ฮั่นอวี่)
ฉันสอนภาษาจีนให้เขา
3. 我借她铅笔。
Wǒ jiè tā qiānbǐ.
(หว่อ เจี้ย ทา เชียนปี้)
ฉันขอยืมดินสอจากเธอ

ข้อควรรู้: สรรพนามคำว่า 他 เขา (ผู้ชาย) และ 她 เขา (ผู้หญิง)
อ่านออกเสียง tā (ทา) เหมือนกัน

คำศัพท์ท้ายบท

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
电视	diànshì	เตี้ยนชีเอ	โทรทัศน์
图书馆	túshūguǎn	ตูชู่ก่วน	ห้องสมุด
礼物	lǐwù	หลี่อู่	ของขวัญ
汉语	Hànyǔ	ฮั่นอวี่	ภาษาจีน
铅笔	qiānbǐ	เฉียนปี้	ดินสอ

คำว่า 不 bù (ปู้) และ 没 méi (เหมย) ใช้ในประโยคปฏิเสธที่มีความหมายว่า “ไม่” โดยมีหลักการใช้ต่างกันตามรูปประโยคของเหตุการณ์ ดังนี้

การใช้ 不 bù (ปู้)

1. ใช้กับเหตุการณ์ในปัจจุบันและอนาคต

ตัวอย่างประโยค

1. 我不回来吃晚饭。
Wǒ bù huí lái chī wǎnfàn.
(หว่อ ปู้ หุย หลาย ชือ หว่านฟั่น)
ฉันไม่กลับไปกินอาหารเย็น

2. ใช้กับการกระทำที่เป็นการตัดสินใจหรือความตั้งใจ

ตัวอย่างประโยค

1. 我不回吃早饭。
Wǒ bù chī zǎofàn.
(หว่อ ปู้ ชือ เจ่าฟั่น)
ฉันไม่กินอาหารเช้า

3. ใช้กับประโยคที่อธิบายการเปลี่ยนแปลงของกริยาหรือเหตุการณ์

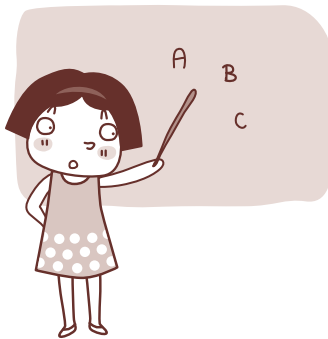
ตัวอย่างประโยค

1. 现在不下雨了。
Xiànzài bú xià yǔ le.
(เสียนจ้าย ปู้ เซี่ยอวี เลอ)
ตอนนี้ฝนไม่ตกแล้ว

4. สามารถวางแผนคำคุณศัพท์ได้

ตัวอย่างประโยค

1. 英文不难。
Yīngwén bù nán.
(อิงเหวิน ปู้ นาน)
ภาษาอังกฤษไม่ยาก

5. ใช้กับกริยาที่แสดงความเป็นไปได้ เจตนา หรือกริยาที่ไม่แสดงการกระทำให้เห็น เช่น 会, 可以, 是, 像, 能, 知道, 认识, 在, 应该, 喜欢 ในเหตุการณ์ที่เป็นอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต

ตัวอย่างประโยค

1. 昨天他不在家。
Zuótiān tā bú zài jiā.
(จั่วเทียน ทา ปู้ ไซ่ เจีย)
เมื่อวานเขาไม่อยู่บ้าน

การใช้ 没 méi (เหมย)

1. ใช้กับเหตุการณ์ในอดีต

ตัวอย่างประโยค

2. 昨天我没(有)见到你。
Zuótiān wǒ méi (yǒu) jiàndào nǐ.
(จั่วเทียน หว่อ เหมย (โหย่ว) เจี้ยนเต้า นี)
เมื่อวานฉันไม่เจอคุณเลย

2. ใช้บอกเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงในขณะนั้นว่ายังไม่เกิดขึ้น

ตัวอย่างประโยค

1. 妈妈没(有)做晚饭。
Māma méi (yǒu) zuò wǎnfàn.
(มามะ เหมย (โหย่ว) จั้ว หว่านฟั่น)
คุณแม่ยังไม่ได้ทำอาหารเย็นเลย

3. ใช้วางหน้าคำนามได้

ตัวอย่างประโยค

1. 教室里没(有)人。
Jiàoshì lǐ méi (yǒu) rén.
(เจี้ยวซือ หลี่ เหมย (โหย่ว) เหริน)
ในห้องเรียนไม่มีคน

ข้อควรรู้: คำว่า 不 และ 没 ที่ใช้ในรูปแบบประโยคเดียวกัน แต่จะให้ความหมายโดยนัยที่ต่างกัน โดยคำว่า 没 มีความหมายว่า “ไม่ได้” ในประโยคนั้นๆ สื่อถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว

1. 今天她不来上班。
Jīntiān tā bù lái shàngbān.

(จินเทียน ทา ปู้ ไหล ชั่งปิ่น)

วันนี้เธอไม่มาทำงาน

2. 今天她没来。
Jīntiān tā méi lái shàngbān.

(จินเทียน ทา เหมย ไหล ชั่งปิ่น)

วันนี้เธอไม่(ได้) มาทำงาน

คำศัพท์ท้ายบท

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
晚饭	wǎnfàn	หว่านฟั่น	อาหารเย็น
早饭	zǎofàn	เจ้าฟั่น	อาหารเช้า
下雨	xiàyǔ	เซียยวี่	ฝนตก
英文	Yīngwén	อิงเหวิน	ภาษาอังกฤษ
教室	jiàoshì	เจี่ยวซือ	ห้องเรียน

ชั่วโมง # 3

ประโยคคำถาม 吗

คำว่า 吗 ma (มะ) เป็นคำสรรพนามที่ใช้ในการถาม โดยวางต่อท้ายประโยคบอกเล่า เพื่อเปลี่ยนให้เป็นประโยคคำถาม มีความหมายว่า “ไหม”

โครงสร้างประโยค

ประโยคบอกเล่า + 吗?

ตัวอย่างประโยค

1. 你是泰国人吗?

Nǐ shì Tàiguó rén ma?

(หนี่ ชื่อ ไท่กั๋ว เหริน มะ)

คุณเป็นคนไทยไหม?

2. 你这周末想跟我一起去看电影吗?

Nǐ zhè zhōumò xiǎng gēn wǒ yìqǐ qù kàn diànyǐng ma?

(หนี่ เจ้อ โจวม่อ เสี่ยง เกิน หว่อ อี้ฉี ชวี คั่น เตี้ยนอิ่ง มะ)

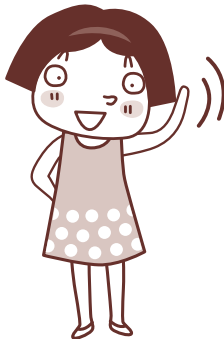
วันหยุดสุดสัปดาห์นี้คุณอยากไปดูภาพยนตร์กับฉันไหม?

3. 你明白吗?
Nǐ míngbái ma?
(หนี่ หมิงไป๋ มะ)
คุณเข้าใจไหม?

คำศัพท์ท้ายบท

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
泰国人	Tàiguó rén	ไท่กั๋ว เหริน	คนไทย
周末	zhōumò	โจวม่อ	วันหยุด สุดสัปดาห์
电影	diànyǐng	เตี่ยนยี่ง	ภาพยนตร์
明白	míngbái	หมิงไป๋	เข้าใจ

ชั่วโมง # 4

ประโยคคำถาม 吧 และ 呢

คำว่า 吧 ba (ปะ) ใช้ในประโยคคำถามที่ผู้ถามต้องการถามเพื่อยืนยันว่าสิ่งที่ตนเองเข้าใจหรือคาดคะเนนั้นถูกต้องแล้ว โดยวางไว้ท้ายประโยค มีความหมายเหมือนคำว่า “ปะ” ในภาษาไทย

ตัวอย่างประโยค

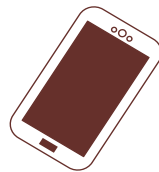
1. 弟弟给你钱了吧?
Dìdì gěi nǐ qián le ba?
(ดี้ดี เกีย หนึ่ เจียน เลอ ปะ)
น้องชายให้เงินคุณแล้วใช่ปะ?
2. 他已经去学校了吧?
Tā yǐjīng qù xuéxiào le ba?
(ทา อี้จิง ชวี เสวเซี่ยว เลอ ปะ)
เขาไปโรงเรียนแล้วใช่ปะ?

คำว่า **呢** ne (เนอะ) ใช้ในประโยคคำถาม โดยวางไว้ท้ายประโยค และทำให้น้ำเสียงของประโยคนั้นฟังดูนุ่มนวลมากขึ้น มีความหมายเหมือนคำว่า “ละ” ในภาษาไทย

ตัวอย่างประโยค

1. 你的宿舍在什么路呢?
Nǐ de sùshè zài shénme lù ne?
(หนี่ เตอะ ชู่เซ่อ ไ้ เลินเมอะ ลู่ เนอะ)
หอพักของคุณอยู่บนถนนอะไรละ?
2. 这是谁的手机呢?
Zhè shì shéi de shǒujī ne?
(เจ้อ ชี้อ เสย เตอะ โส่วจี เนอะ)
นี่เป็นโทรศัพท์มือถือของใครละ?
3. 星期六谁在家呢?
Xīngqī liù shéi zài jiā ne?
(ซิงชีลิว เสย ไ้ เจีย เนอะ)
วันเสาร์ใครอยู่บ้านละ?

ข้อควรรู้ : คำว่า **吧** ba (ปะ) และ **呢** ne (เนอะ) สามารถใช้ในรูปประโยคบอกเล่าได้ โดยการใส่ **吧** จะแสดงถึงการตกลง ขอร้อง ส่วนการใช้ **呢** ใช้ยืนยันความเป็นจริงในประโยคนั้นของผู้พูด

คำศัพท์ท้ายบท

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
钱	qián	เฉียน	เงิน
学校	xuéxiào	เสวเซี่ยว	โรงเรียน
宿舍	sùshè	ซู่เซ่อ	หอพัก
手机	shǒujī	ไส่วจี	โทรศัพท์มือถือ
星期六	xīngqī liù	ซิงชี ลิว	วันเสาร์

การขอเรื่องให้อีกฝ่ายทำตามหรือทำบางสิ่งบางอย่างให้ จะใช้รูปประโยคขอเรื่องแบบบอกเล่า ปฏิเสธ หรือห้าม ด้วยคำขึ้นต้นประโยคที่แตกต่างกัน ดังนี้

- ประโยคขอเรื่องแบบบอกเล่าที่ขึ้นต้นประโยคด้วยคำว่า 麻烦 máfan (หมาฝั่น) ที่มีความหมายว่า “รบกวน” หรือ คำว่า 请 qǐng (จิง) ที่มีความหมายว่า “กรุณา”

ตัวอย่างประโยค

1. 请稍等。
Qǐng shāo děng.
(จิง เซา เต็ง)
กรุณารอสักครู่
2. 请把门关上。
Qǐng bǎ mén guānshàng.
(จิง ป่า เหมิน กวนซัง)
กรุณาปิดประตู

3. 请慢说一点。

Qǐng màn shuō yìdiǎn.

(จึง มัน ชั่ว อี้เตียน)

กรุณาพูดช้าลงหน่อย

4. 麻烦帮我打扫房间。

Máfan bāng wǒ dǎsǎo fángjiān.

(หมาฝั้น บัง หว่อ ต้าเส้า ผังเจียน)

รบกวนช่วยฉันทำความสะอาดห้องหน่อย

5. 麻烦替我接电话。

Máfan tì wǒ jiē diànhuà.

(หมาฝั้น ที่ หว่อ เจีย เตียนฮว่า)

รบกวนรับโทรศัพท์แทนฉันหน่อย

6. 麻烦你帮我把电脑打开。

Máfan nǐ bāng wǒ bǎ diànnǎo dǎkāi.

(หมาฝั้น หนึ่ บัง หว่อ ป่า เตียนเหนา ต่าไค)

รบกวนคุณช่วยฉันเปิดคอมพิวเตอร์หน่อย

ข้อควรรู้ : ประโยคขอร้องแบบปฏิเสธหรือห้าม ที่ขึ้นต้นประโยค
ด้วย 别 bié (เปี่ย) มีความหมายว่า “อย่า” หรือคำว่า
不要 bú yào (บูเย่า) มีความหมายว่า “ไม่ต้อง” ซึ่ง
เป็นการห้ามว่าไม่ต้องทำแบบนี้

ตัวอย่างประโยค

1. 别担心了。

Bié dānxīn le.

(เปี่ย ดันซิน เลอ)

อย่ากังวลไปเลย

2. 别睡得太晚。

Bié shuì de tài wǎn.

(เปี่ย ชู่ย เตอะ ไท่ หวัน)

อย่านอนดึกเกินไป

3. 别开玩笑。

Bié kāi wán xiào.

(เปี่ย ไค หวัน เชี่ยว)

อย่าล้อเล่น

4. 不要来上课了。
Bú yào lái shàngkè le.
(ปู่ เย่า ไหล ชั่งเค่อ เลอ)
ไม่ต้องมาเรียนแล้ว

5. 不要等他了。
Bú yào děng tā le.
(ปู่ เย่า เต็ง ทา เลอ)
ไม่ต้องรอเขาแล้ว

6. 不要相信他说的话。
Bú yào xiāngxìn tā shuō de huà.
(ปู่ เย่า เซียงซิน ทา ชั่ว เตอะ ฮว่า)
ไม่ต้องเชื่อคำพูดของเขา

คำศัพท์ท้ายบท

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
打扫	dǎsǎo	ต้าเส้า	ทำความสะอาด
房间	fángjiān	ฝั่งเจี้ยน	ห้อง
电话	diànhuà	เตี้ยนฮว่า	โทรศัพท์

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
电脑	diànnǎo	เตี้ยนหน่า	คอมพิวเตอร์
担心	dānxīn	ตันซิน	กังวล
开玩笑	kāi wán xiào	ไค หวัน เชี่ยว	ล้อเล่น
相信	xiāngxìn	เซียงซิน	เชื่อ

ชั่วโมง # 6

ประโยคเปรียบเทียบรูปบอกเล่า 比 และ 跟

ในการเปรียบเทียบสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่มี
สองอย่างขึ้นไป จะใช้คำว่า 比 bǐ (ปี้) หรือ 跟 gēn (เกิน) เพื่อแสดง
การเปรียบเทียบระหว่างส่วนหน้ากับส่วนหลังของคำว่า 比 หรือ 跟

โครงสร้างประโยค

A + 比 + B + คำคุณศัพท์
หมายความว่า
A... กว่า B

ตัวอย่างประโยค

1. 今天比昨天热。
Jīntiān bǐ zuótiān rè.
(จินเทียน ปี้ จั่วเทียน เร่อ)
วันนี้ร้อนกว่าเมื่อวาน
2. 我比弟弟高。
Wǒ bǐ dìdì gāo.
(หวอ ปี้ ดีดี เกา)
ฉันสูงกว่าน้องชาย

3. 她比我努力。

Tā bǐ wǒ nǔlì.

(ทา ปี้ หวอ หนูลี่)

เธอขยันกว่าฉัน

ข้อควรรู้: การใช้ 比 ในประโยคเปรียบเทียบ สามารถเติมคำว่า 一点 yìdiǎn (อี่เตียน) หรือ 一些 yìxiē (อี่เซี่ย) ที่มีความหมายว่า “เล็กน้อย” และ 得多 de duō (เตอะตัว) หรือ 多了 duōle (ตัวเลอ) ที่มีความหมายว่า “มาก” ตามหลังคำคุณศัพท์ เพื่อแสดงระดับความแตกต่างที่น้อยหรือมากได้

โครงสร้างประโยค

A + 跟 + B + 一样 + คำคุณศัพท์

หมายความว่า

A ... เท่ากับ B (A เหมือนกับ B)

ตัวอย่างประโยค

1. 我的头发跟你的头发一样长。

Wǒ de tóufa gēn nǐ de tóufa yíyàng cháng.

(หว่อ เตอะ โถวฝะ เกิน หนี่ เตอะ โถวฝะ อี้ย่าง ฉาง)

ผมของฉันยาวเท่ากับผมของคุณ